

gere. Jeg skal dernæst minde om, at hvad i øvrigt Spørgsmaalet om Vestkysthavne angaar, har jeg tilsagt Regeringens Medvirken dertil, men kun henstillet, at man ikke derved standser Thyborøn-Lovforslagets videre Fremme. Jeg har tilsagt min Medvirken, men jeg kan ikke anse det Lovforslag, som de Herrer Forslagsstillere er fremkommet med, for et brugeligt Grundlag for en videre Forhandling.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Starecke: Da jeg ikke vil kunne naa at faa Ordet i Talernes Række i dette Møde, har jeg ønsket allerede nu ved en kort Bemærkning at svare paa de ret stærke Udtalelser, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder fandt sig foranlediget til at fremkomme med i Anledning af, hvad jeg udtalte i Gaar. Jeg forstaar saa udmærket godt, at den højtærede Ministers store, varme Interesse for at løse Fiskerspørgsmaalet og Vestkysthavnespørgsmaalet nødvendigvis maa give sig Udslag i, at han afviser et Lovforslag, som direkte stiler derpaa, paa en Maade som er ret uhørt fra en Ministers Side, med en Overlegenhed og en ret stærk Insinuation paa forskellige Punkter mod de 8 Forslagsstillere, som har indbragt Forslaget. Det var denne Ejendommelighed i Ministerens Tale, som fremkaldte min Udtalelse i Gaar. Naar den højtærede Minister nu afviser, hvad jeg har sagt om Trawlfiskeriets Karakter o. s. v., væsentlig ved en Retorsion mod min Person, skal jeg ganske lade dette ligge. Men jeg vil blot gøre opmærksom paa et Moment i denne Sag, som den højtærede Minister fra Begyndelsen har fremhævet, nemlig at Lovforslaget var egnet til at sætte Strid mellem Partierne, og at dette skulde være undgaet paa en Tid, hvor vi forhandler om Grundloven. Ogsaa her vil Ministeren angribe min Person paa samme Maade; han mener, at jeg fra et tidligere Parti er gaaet over til et nyt, som nu vil bruge mig til et ubehageligt Stykke Arbejde, som skulde gøres, og som jeg muligvis for at tjene nogle Sporer vilde udføre. Jeg skal blot her understrege, at der i Ministerens Ord, som ikke blot er rettede mod mig, men mod det Parti, der skal have en saadan Haandlang, i Virkeligheden ligger en Indrømmelse af, at det, som er blevet udtalt, nok kan være værd at tage under Overvejelse. At mine Udtalelser skyldes de af Ministeren nævnte Motiver, finder han ingen

Anledning til at betvivle. Det falder ham ikke ind, at der ogsaa hos mig skulde kunne være en varm Interesse for denne Sag, som jeg nu har fulgt i adskillige Aar, som gør, at jeg retter og atter retter det Spørgsmaal til Ministeren: Hvorfor er disse to Ting, Thyborøn Kanalens Uddybning og Thyborøn Havnens Anlæg, kædede sammen, og hvorfor er det Forslag om Vestkysthavnespørgsmaalets Løsning, der siden 1902 har været fremme i den danske Fiskeriforening, og hvorfor der har været ganske afgørende Enstemmighed, nemlig Forslaget om, at vi skal have en stor Havn, der kan modtage Kutterne, som nu er nødte til at tilbringe Tiden ude paa Havet, ikke taget op paa en saadan Maade, at vi har Sikkerhed for, at der kommer et Resultat ud deraf? Hvis Anlægget af en saadan Havn er Løsningen, indeholder det privat indbragte Lovforslag jo fuld Betyggelse, fordi det netop sætter en Grænse for det Beløb, der skal bevilges. Det er Realiteten i Sagen, og den Omstændighed, at Ministeren mener sig berettiget til selv at være mindre hensynsfuld i sine Ord, men derimod ikke tillader andre at sige, hvad de mener om Sagen, er jo et meget menneskeligt og sædvanligt Forhold.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg skal berigtige det ærede Medlems (Starecke) Opfattelse derhen, at jeg har rettet en Bebrejdelse imod ham, ikke fordi han har paataget sig paa Opfordring at udføre et Arbejde, men fordi han har udført et Arbejde, som jeg ikke mener, han fortjener Anerkendelse for, men der laa ikke deri nogen Antydning af, at Partiet skulde have opfordret ham til det, tværtimod føjede jeg den Bemærkning til, at jeg tvivlede om, at han vilde faa Partiets Anerkendelse. Dermed antydede jeg tilstrækkelig klart, at jeg heller ikke mener, at hans Parti er af den Anskuelse, at hans Arbejde fortjener Anerkendelse. Thi det Arbejde, det ærede Medlem udførte, var jo et Undergravnings-, et Mistænkeliggørelsesarbejde af min Person. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde udtalt, at det af Forslagsstillerne forelagte Lovforslag var egnet til at sætte Splid imellem Partierne, og det ærede Medlem forstaar ikke, hvorfor jeg mener, det er egnet dertil. Det er det, fordi de ærede Forslagsstillere maa vide, at man ikke fra Regeringens Side kan betragte dette som et brugeligt Forhandlingsgrundlag. Det Materiale, som staar til Regeringens Raadighed, viser, at